Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Houstrup, Jens Christian

Titel: BREV TIL: Mynster, Christian Ludvig Nicolai FRA: Houstrup, Jens Christian (1842-03-19)

Citation: Houstrup, Jens Christian : ”BREV TIL: Mynster, Christian Ludvig Nicolai FRA: Houstrup, Jens Christian (1842-03-19)”, i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 13. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000004.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

C. Hostrup til L. Mynster.
Den 19de Marts 1842

Min kjære, kjære Ven! Saa har du dog ikke glemt mig! Vel vidste jeg, at mit Navn ikke var udslettet af dit Hjerte, at du nok for de venlige Minders Skyld vilde følge mit Liv med Interesse, men jeg har neppe turdet haabe, at den gamle Chr. Hostrup, uforandret og uforbedret som han er, nu skulde kunne tilfredsstille din Venskabstrang. — Og dog — hvor ofte har jeg ikke, naar jeg om Aftenen gik forbi dit oplyste Vindue, haft den største Lyst til at løbe op til dig, men jeg frygtede og jeg frygter endnu, — ikke for at mit Besøg ikke skulde være kjærkomment, — det veed jeg nu, men jeg gruer for, at jeg ikke skal svare til din Forventning, og at det fornyede Forhold i en Alder, der gjør større Fordringer, skal ødelægge det gamle. —

Jeg har aldrig været egentlig flittig, og mit Studenterliv, der oftest er henrundet uden Orden og bestemt Maal, har ikke synderlig kunnet berige mig med Kundskaber eller skærpe og klare min Tanke. Naar indre Trang eller vilkaarlig Kraftanspændelse i nogen Tid udelukkende har holdt mig til Bøgerne, har en ny Fordring fra Livet atter trukket mig fra dem, min Interesse for Theologien er bleven fortrængt af en ny Musik eller en Privatcomedie, eller en ny Ven, eller Familieaffærer, s. 14og hver af disse Interesser har faaet Magt over mig, saa jeg forsømte min Læsning.

Min Livsglæde er for stor, jeg er altfor modtagelig for Indtryk af den Verden, der omgiver mig, for Naturens Skjønhed, for Poesi i Liv og Digtning; — alt dette spreder mig og gjør mig mere letsindig, end jeg har Lov til at være, thi der er al Grund for mig til at haste fremad og ikke spilde Tiden. Du kan deraf see, hvor sørgelig uforandret jeg er.

Men kjære Ven! trods alle Betænkeligheder kan jeg ikke modstaae mit Hjerte. — Her har du mit Løfte paany. — Nu skal jeg komme — og dennegang lader jeg mig ikke skræmme derfra som sidst; — jeg havde tænkt i Dag, din Fødselsdag, men nøjere betænkt kommer jeg først i Morgen — for at træffe dig alene, og saa — for det første — kun denne ene Gang, jeg vil ikke virke forstyrrende ind paa dit Liv under din Examenslæsning. Læs til din Examen, jeg vil taalmodig vente, til den er forbi, men naar den er overstaaet, kommer jeg med dit Brev og indkræver min Fordring. — Altsaa i Morgen!

Din Chr. Hostrup.